

AGNES KRAGH undrede sig over, at det var sagt, at tombolagevinsterne skulle trykkes og nævnes på sedlerne og skal rulles med hånden. Hun havde aldrig hørt om svindel i forbindelse med tombola.

Hertil svarede NATHALIE LIND, at det på distriktsmødet var blevet sagt, at der var en kreds af damer, som gerne ville gøre dette arbejde og hyggede sig derved. - Der var den fordel ved denne ordning, at man straks vidste, hvad man havde vundet.

LIS GROES udtalte, at der jo var mange ting, der kunne gøres anderledes og måske gøres bedre, men hun personlig var da glad, når bare tingene blev gjort.

INGA DAHLSGÅRD nævnede derefter åbningshøjtideligheden, hvorom hun havde hørt forskellige rygter. Ville gerne vide, hvad man havde tænkt. Så gerne, at det ikke blev "en mands kone", der skulle åbne udstillingen. Det måtte gerne være en kvinde, der kunne stå alene. En, som gennem eget arbejde og egen indsats, ville føre selvskeven til det.

Der udspandt sig en kort diskussion om, hvilke bevggrunde man havde haft for de forskellige forslag, og det blev herunder foreslået, at man bad landsformanden om at åbne udstillingen, såfremt det skulle vise sig, at prinsesse Margrothe skulle være forhindret i at være med ved åbningen. (et forslag om evt. at bede Dronningen overtage hvervet i tronfølgerens forfald blev afvist som upassende).

JYTTE NIELSEN omtalte derefter de drøftelser, der havde fundet sted i åbnings- og forlystelsesudvalget, og som bl.a. var resulteret i, at man skulle have et optog, bestående af piger udklædt i dragter fra de forskellige perioder i D.K.s historie. Man ville søge at dække de forskellige perioder, således at man markerede "milepælene". For året 1961 ville der blive tale om piger i utraditionelle erhverv. Fremtidskvinden var meget vanskelig. Der var ikke rigtig fantasi nok til at skabe hende. Man har tænkt sig at lade radioens pigeor optræde og lade dem gælde for kvinden af 1971.

Man skulle gerne have en ledsagende tekst til dette optog, og spørgsmålet var, hvem man kunne henvende sig til. Det bedste ville være, om den, der skrev teksten, også ville være i stand til at fremføre den .

Desuden var spørgsmålet, om denne fremførelse skulle være en engangs forestilling, eller man skulle søge den fremført flere gange.

Man var enige om, at hvis man får Rådhuset til en festlig sammenkomst fredag aften, burde den med der, og desuden gerne gentages et par gange.

Efter nogen diskussion enedes man om at spørge BROBY JOHANSEN, om han ville påtage sig opgaven, idet var enige om, at man ville se teksten før fremførelsen. Skulle det glippe, måtte man forsøge anden udvej.

M.h.t. spørgsmålet om legitimation for D.K. medlemmer, blev man enige om, at lave en kupon på bagsiden af KVINDEN & SAMFUNDET's udstillingsnummer, og denne kupon skulle gælde som adgangstegn.